

เทศน์อบรมพระสงฆ์และฆราวาส

ณ กุฏิหลวงตา สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อค่ำวันที่ ๑๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

มีธรรมในใจเรียกว่าชาวพุทธ

(คณะสงฆ์จากวัดมเหยงคณ์มากราบนมัสการและฟังพระธรรมเทศนาจากหลวงตา) วัดมเหยงคณ์ดูเหมือนผมเคยไปหลายหนแล้วมัง ตอนกำลังช่วยชาตินะ เทศน์ทางนูนทางนี้ ดูว่าวัดมเหยงคณ์ไปหลายหนอยู่ เมื่อคืนนี้เทศน์ที่นี้ก็ออกทางวิทย์ ดูเหมือนทั่วประเทศไทยแล้วนะ คืนแรกก็เทศน์แต่เหน้อยมาก เทศน์ได้นิดหน่อย ไปไม่ไหว เมื่อคืนนี้เทศน์ได้บ้างพอประมาณ

วันนี้เอาของไปแจกให้พวกรักษาด่านที่ขึ้นเขาใหญ่ ด่านนี้มีกี่คน (๒๘ ครอบครั้ว) เมื่อวานนี้ไปด่านทางปราจีน ขึ้นเขาใหญ่เหมือนกัน อันนั้นก็ครอบครั้ว (๑๔ ครอบครั้ว) ทางนูน ๑๔ ทางนี้ ๒๘ ดูว่ามีหลายจุดเข้ามารวมกันเป็น ๒๘ นะ ทางนูนมีจุดเดียวรวมเป็น ๑๔ ทางนี้มีหลายจุดมารวมกันแล้วเป็น ๒๘ ครอบครั้ว เมื่อวานไปด่านนูน ไปด่านปราจีนขึ้นเขาใหญ่ แล้ววันนี้ไปด่านปากช่องขึ้นเขาใหญ่เหมือนกัน แต่ทางนี้ดูว่า ๒๘ ครอบครั้ว มันมีหลายจุดๆ มารวมเป็น ๒๘ ครอบครั้ว ทางนูนดูมีจุดเดียว ๑๔ ครอบครั้วนะ

นำของไปแจกพวกผลหมากรากไม้อะไรๆ ผมมาที่ไรไปแจกทุกที เพราะเห็นความสำคัญสมบัติของชาติ เมื่อไม่มีใครรักษาแล้วแหลกหมดได้ คนจะเติมแผ่นดินก็มี แต่พวกทำลาย ไม่ได้มีผู้บำรุงรักษา อันนี้เขาบำรุงรักษาเพื่อแผ่นดินไทยเรา มีหลายจุดจุดนั้นจุดนี้ ประสานกันเพื่อรักษาสมบัติของชาติ มีหลักธรรมชาติสมบัติของชาติมีหลายอย่าง พวกสัตว์สสารสิ่งก็เยอะอยู่ในนั้น อยู่ในความคุ้มครองด้วย แล้วสมบัติธรรมชาติที่อยู่ในขอบเขตเดียวกันก็ได้รับความคุ้มครองรักษาเสมอกันหมด เมืองไทยเราก็มีหลักมีเกณฑ์เมื่อมีผู้รักษาอยู่ ถ้ามีแต่ผู้ทำลายแหลกหมดนะ

ทางจังหวัดเพชรบูรณ์ก็มีอย่างนี้แหละ เขารักษาสมบัติของชาติ แต่ที่ผมไปได้ก็เพียงสองด่าน ด่านอื่นๆ มันอยู่ลึกๆ ไปชอกแซกไปลำบาก เลยไม่ได้ไป ไปแต่ด่านนี้ซึ่งเป็นทางสะดวกสบายจากทางน้ำหนาวนี้ออกหล่มสัก มีอยู่สองด่าน เราได้ไปส่งสิ่งของอาหารการบริโภคมาเป็นประจำร่วม ๑๐ ปีแล้วแหละ เหตุเบื้องต้นก็คือเราไปสร้างตึกโรงพยาบาลอำเภอหล่มสัก สร้างตึกให้เรียบร้อย ผ่านไปผ่านมาดูเหตุการณ์ความเป็นอยู่ของท่านเหล่านี้ รู้สึกว่าน่าสงสารมาก ตั้งแต่นั้นมาเราก็ไปส่งให้ทุกเดือนเลย ดูเหมือนจะ ๘-๙ ปีแล้วมัง ส่งให้ทุกเดือนเลย ก่อนจะมานี้ก็ไปส่งแล้ว สิ่งที่ส่งให้ก็พวก

ข้าวสารพวกอะไร แล้วปัจจัยให้ครอบครัวละหนึ่งพัน ๆ มีเท่าไรให้ครอบครัวละหนึ่งพัน ๆ ทางนี้เหมือนกันให้ครอบครัวละหนึ่งพัน

ถ้าพูดเรื่องสมบัติของส่วนรวมนี้เรารักเราสงวน เราเสาะแสวงมาตลอด บำรุงรักษา ช่วยทางรัฐบาลมาเป็นประจำนะ อย่างทางจังหวัดเพชรบูรณ์นี้ โห เป็นหมื่น ๆ ไร่ นะ เรากว่านซื้อไว้หมดเลย กว่านซื้อไว้แล้วก็ให้พระไปอยู่เป็นย่าน ๆ ห่างกันมาก เพราะมันเป็นหมื่น ๆ หลายหมื่นไร่ น่าจะถึงแสนละมัง สถานที่เหล่านั้นไม่ค่อยแพงนัก เพราะฉะนั้นจึงซื้อได้มากเป็นหลาย ๆ หมื่นหรือถึงแสนไร่หน่อยแหละ จากนั้นก็ให้พระท่านอยู่ เช่นอย่างท่านชิตอยู่แถวนี้แหละ ที่น้ำหนาว แล้วพวกเพื่อน ๆ กันก็ปลูกสร้างวัดอยู่ตามทำเลในบริเวณที่เราซื้อไว้

ท่านเหล่านี้เป็นผู้รักษาด้วย แล้วเราก็มอบให้ทหารช่วยรักษาด้วย เพราะเขากลัวทหาร ทหารช่วยนะนั่น ไม่มีใครมาแต่ต้องทำลายละ เนื้อที่มันร่วมแสนไร่ เราซื้อไว้หมดเลย แล้วให้ทหารที่อยู่แถวนั้นเป็นย่าน ๆ เป็นผู้ช่วยรักษาเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ปรากฏว่าดวงแถวนั้นชุ่มเย็นมาก เป็นต้นน้ำเสียด้วย ไหลลงไปทีเรียกว่าเป็นแม่น้ำเลยไปจากนี้ละ เราสงวนมากถ้าเป็นสมบัติส่วนรวม ไม่อยากให้ใครเข้าไปทำลาย ซึ่งเป็นการทำลายชาติของตน เรารักเราสงวนเรื่อยมา ที่ไหน ๆ ซื้อไว้หมดเลย มีหลายแห่งที่เราซื้อเอาไว้ จำไม่ได้ ซื้อไว้เพื่ออันหนึ่งพระก็ได้อาศัยบำเพ็ญภาวนา แล้วประชาชนเขาก็ไม่แต่ต้องทำลาย สถานที่เหล่านั้นก็ชุ่มเย็นไปหมดเลย

เรารักสงวนสมบัติส่วนรวม ไม่เคยไปแต่ต้องทำลาย การทำลายอย่างนี้เราไม่มีแต่การประสาน ๆ ๆ บำรุงรักษาโดยถ่ายเดียว การที่จะทำให้ร้าวรานให้เสียหายในสมบัติกลางหรือชุมชนุมนุมนให้แตกแยกกันอย่างนี้เราไม่เคยมี เรารักเราสงวนความสามานสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวซึ่งมีกำลังมากต่อสังคมนั้น ๆ มากที่สุด เราปฏิบัติอย่างนั้นเรื่อยมา ไม่ใช่รักษาแต่ศีลแต่ธรรมอย่างเดียว ยังรักษาสมบัติของชาติไว้ด้วย เรียกว่ารอบไปหมด กว้างขวางมากที่เราซื้อสมบัติกลางเอาไว้เพื่อให้เป็นสมบัติกลาง กลางของประชาชน แต่กลับกลายเป็นกลางของชาติ ซื้อเขาไว้ ๆ ในป่าเขาลึก ๆ อย่างนั้นที่ไม่ค่อยแพงนัก เพราะฉะนั้นเราถึงซื้อได้มาก ถ้าหากว่าราคาแพง ๆ ก็ซื้อไม่ได้มาก ได้นิดเดียว อันนี้ได้มากร่วมแสนไร่ บริเวณนั้นเป็นต้นน้ำลำธารชุ่มเย็นไปหมด แล้วพระไปอยู่เป็นแห่ง ๆ แล้วมีทหารช่วยอารักขาให้ก็ดี เพราะเขากลัวทหาร ทหารเอาจริงเอางัง

วันนี้ นับว่าเป็นมงคลแก่บรรดาพี่น้องเราทั้งหลาย ทั้งฝ่ายบรรพชิตคือพระและประชาชนคือญาติโยม ได้มาชุมนุมรวมกันเป็นธรรมสวนะขึ้นในสถานที่นี้ ธรรมะชุมนุมที่ตรงไหนที่สงบร่มเย็นมีในที่เช่นนั้น ๆ ถ้ากิเลสชุมนุมที่ตรงไหนเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันได้ทั่วโลกดินแดน เราจะเห็นได้ชัด ๆ ว่าประเทศใหญ่ประเทศน้อยทั่วโลกเรานี้มีที่

ประเทศ ประเทศใหญ่ ๆ แทนที่จะให้ความร่วมมือแก่ประเทศเล็กประเทศน้อยได้อาศัยเป็นความอบอุ่นเย็นใจ แต่กลับกลายเป็นยักษ์เป็นผีกินตับกินปอดของประเทศเล็ก ๆ น้อย ๆ จนไม่มีตับมีปอด นี่ละเรื่องของโลกของกิเลสเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ธรรม

ถ้าธรรมเป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งให้ความร่วมมือแก่ผู้น้อยได้มาก เช่นประเทศเขตแดนแต่ละประเทศ ๆ นี่ต่างคนผู้ใหญ่นี้มีความสมานสามัคคี เห็นอกเห็นใจเพื่ออุ้มชูโลกมนุษย์เราให้มีความสมานฉันท์ และความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแล้วต่างคนต่างปรึกษาหารือ ผู้ใหญ่นั้นสำคัญ ผู้ใหญ่ปรึกษาหารือแล้วมีกฎกติกาบ้างอะไรบ้าง ตลอดถึงเป็นกฎหมายขึ้นมาปกครองชาติบ้านเมือง ประชาชนทั้งประเทศใหญ่ประเทศน้อยให้อยู่ในกรอบของความดีงาม เพื่อความสงบสุขแก่ชาติของตน ๆ และทั่วโลก เป็นความประสานไปหมด อย่างนี้จะเป็นความเย็นยิ่งกว่านี้เป็นไหน ๆ

นี่ละถ้ามีธรรมเข้าไปแทรกตรงไหนโลกจะมองเห็นใจกัน ถ้ากิเลสเข้าไปตรงไหนแล้วโลกจะมองเห็นใจกันได้ยากมาก ก็คือไม่มองนั่นเอง มองแต่หัวใจตัวเอง มองแต่ตัวเอง มองแต่ไส้แต่พุงของตัวเอง พุงคนอื่นตับปอดคนอื่นหมด ฉิบหายเท่าไรไม่สนใจ ดีไม่ดีกลับกลายเป็นนำสิ่งเหล่านั้นมาบำรุงรักษาตับปอดของตัวเองเสียอีก กิเลสกินไม่เลือกหน้า กินได้ตลอด กว้างขวางเท่าไรยิ่งทำให้โลกร้อนก็คือกิเลส ส่วนธรรมนี้ไม่มีที่จะให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใด ๆ ถ้าลงธรรมมีอยู่ในใจประเทศใหญ่ประเทศน้อยทั่วโลกดินแดน ต่างคนต่างมีธรรมก็เท่ากับต่างคนต่างเห็นใจซึ่งกันและกัน

แม้แต่สัตว์เขาก็รักชีวิตจิตใจ ไม่จำเป็นจะต้องไปหาศึกษาเล่าเรียนจากโรงเรียน โรงเรียน หรือแห่งหนตำบลใดในเรื่องความเป็นความตาย สัตว์ทั้งหลายรู้มาเป็นลำดับ ลำดลา จนกระทั่งถึงมนุษย์เรา ซึ่งเรียนเรื่องความเป็นความตาย แต่แล้วก็ทำลายกันเลย ยิ่งกว่าสัตว์ สู้สัตว์ไม่ได้ ถ้ามีธรรมแล้วต่างคนต่างมีความสงบร่มเย็น จึงขอให้ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธด้วยกัน นำธรรมพระพุทธเจ้าเข้ามาประสับประสานในหัวใจเรา และหัวใจทั่ว ๆ ไป ในบรรดาผู้เป็นชาวพุทธลูกศิษย์ตถาคต มีธรรมภายในใจเรียกว่าชาวพุทธทั้งนั้น แล้วให้ต่างคนต่างนำไปปฏิบัติ โลกนี้จะมีความเย็นมากมาย

เราอย่าเข้าใจว่าความเย็นความสุขความเจริญจะมีเพียงที่เราเห็น เรารู้กันอยู่เดี๋ยวนี้ น้ำมันทั้งพื้นทั้งไฟทั้งน้ำทั้งท่า ทั้งของสกปรกของสะอาดสับปนกันอยู่เต็มไปหมด มนุษย์ มวลมนุษย์เรา จึงหาจุดใดที่จะเป็นความสุขให้ตายใจได้ยากนะ นี่คือเรื่องความสุขที่กิเลสมันก่อตั้งขึ้นมา สั่งสมขึ้นมา บำรุงขึ้นมา ถ้าธรรมไม่ได้บำรุงโลกก็มันวันร้อน สมบัติเงินทองข้าวของ ยศถาบรรดาศักดิ์ ความรู้วิชาเรียนมามากน้อย เราอย่าไปหวังพึ่งมันให้เต็มเนื้อเต็มตัวจนเป็นการตายใจ ต่างเขาตายใจ ต่างเราตายใจ กลายเป็น

ไฟเผากันด้วยทีลุมีมานะ เย่อหยิ่งจองหองว่าตัวนี้เก่งทำนั้นทำนี้ สุดท้ายลงมาเรียนในวิชาหมากัดกัน เท่ากันว้อ ๆ แล้วก็กัดกันแหลกไปหมด

วิชาเหล่านี้เป็นวิชาของกิเลส ไม่เคยถอยใครง่าย ๆ ไม่ยอมใครง่าย ๆ จะเอาชนะให้ได้อย่างใจของกิเลสโดยถ่ายเดียว อันนี้อยู่ด้วยกันมากเท่าไรร้อนเป็นพินเป็นไฟไปหมด ถ้าธรรมมีภายในใจแล้วกระจายออกไปไหนเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อยมีความเคารพรักเมตตาสงสารซึ่งกันและกัน นี่ละธรรมเข้าไปตรงไหนมองเห็นใจกันชัดเจน ใจเขาใจเรา เมื่อเห็นใจเขาใจเราแล้วก็ประสานความดีงามต่อกันได้ อันใดที่จะเป็นภัยต่อสังคมเราซึ่งเป็นเรื่องของกิเลสก็ต่างคนต่างพยายามกำจัดปิดเป่าออกไป โลกก็ค่อยเย็น ๆ สบาย ๆ

วันนี้มีพระเจ้าพระสงฆ์มาจากจังหวัดอยุธยา จำนวนมาก ที่เป็นหลักใหญ่คือ วัดมเหยงคณ์ เราเคยไปเทศน์หลายหนแล้ว เกี่ยวกับเรื่องการช่วยชาติ ดูเหมือนไปเทศน์ถึงห้าหนหกหน การช่วยชาติคราวนี้ที่อยุธยา รู้สึกว่าได้เทศน์มากที่สุด วันนี้ท่านอาจารย์วัดมเหยงคณ์ท่านนำคณะมาฟังธรรมฟังการอบรม เราเป็นที่พอใจ ไปเถอะพระเราไปด้วยศีลด้วยธรรม อยู่ด้วยศีลด้วยธรรม อยู่ที่ไหน ๆ เป็นผู้มี ความชุ่มเย็น เป็นสุภาพในจิตใจ อยู่คนเดียวก็สงบร่มเย็น

เช่นอย่างพระท่านบำเพ็ญอยู่ในป่าในเขาอดบั้งอิมบั้ง ลำบากลำบากอะไรท่านไม่ค่อยคำนึง แต่เสาะแสวงหาอรรถาธรรมนั้นไม่มีหยุดมีขี้เพื่อธรรมอันเลิศเลอจะได้เข้าครองใจ ใจจะมีความสงบสุขร่มเย็นและสว่างกระจ่างแจ้งขึ้น เป็นสมบัติของตน สมบัติของตนคือธรรม ธรรมเข้าครองใจแล้วเราย่อมมีความสง่าราศี คนเราไม่ได้มีสง่าราศีดังที่โลกนับถือกันตลอดมานี้โดยถ่ายเดียว อันนี้เพราะมองข้ามธรรม เอาอันนั้นมาตกแต่ง เอาอันนี้มาประดับความรู้วิชา เอาสมบัติเงินทองข้าวของมาประดับ เอาหน้าที่ตำแหน่งยศถาบรรดาศักดิ์มาประดับให้สวยให้งาม ให้ชุ่มเย็น มันไม่ชุ่มมันไม่เย็น ถ้าไม่นำศีลนำธรรมเข้ามาประดับกายวาจาใจของตน ต่างคนต่างประดับกายวาจาใจของตนด้วยศีลด้วยธรรม

เฉพาะอย่างยิ่งคือพระเจ้าพระสงฆ์ บวชเข้ามาชีวิตจิตใจนี้มอบไว้แล้วกับหลักศาสนา คือพระธรรมพระวินัย ชีวิตจิตใจความเคลื่อนไหวไปมา ความเป็นอยู่ปุวยอดอยากขาดแคลนมากน้อยเพียงไรไม่ปล่อยไม่ละศีลธรรม มีความแน่วหนามั่นคงกับศีลธรรมตลอดไป ท่านผู้นี้เป็นผู้สงบร่มเย็น อยู่ที่ไหนถึงจะขัดข้องขาดเขินในจุดปัจจัยไทยทานต่าง ๆ แต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมศีลธรรมภายในจิตใจไม่ได้บกพร่อง ตรงนี้เป็นจุดให้ความร่มเย็น

ถึงจะลำบากลำบากภายนอกแต่ภายในสมบูรณ์พูนผลด้วยศีลด้วยธรรม รักษาศีล รักษาธรรมเอาชีวิตเข้าแลกนับตั้งแต่วันบวช เอาศีลเอาธรรมเป็นชีวิตจิตใจ ลมหายใจ ไปกับศีลกับธรรม ไม่ให้กิเลสตัณหาออกมาแย่งแย่งแข่งความชั่วทั้งหลาย ให้ไฟเผาเรา มีธรรมเท่านั้นเป็นเครื่องกำจัดอยู่ตลอดเวลา อยู่ที่ไหนไม่มีใครเยินยง กว่าพระซึ่งมีหน้าที่อันเดียว การงานทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นการทำมาหาเลี้ยงชีพ ตั้ง โลก ๆ เขาทำกันนั้นประชาชนเขาทำกันอยู่แล้ว เรามีแต่หน้าที่การบวช

บวชแล้วชีวิตจิตใจสถานที่อยู่อาศัยปัจจุบันจตุปัจจัยไทยทานต่าง ๆ เขารับรองหมด ขอ แต่เราเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เอาชีวิตจิตใจฝากไว้กับอรรถกับธรรม อุดอยากขาด แคลนให้อุดอยากขาดแคลนไปกับศีลกับธรรม อย่าเห็นแก่โลกว่าเป็นของเลิศเลอ ความสมบูรณ์พูนผลของโลกกับความสมบูรณ์พูนผลของธรรมภายในใจนี้ต่างกัน คนมี ธรรมเป็นสมบัติของตนแล้วอยู่ที่ไหนก็เย็น ๆ แล้วประดับตนตลอด อยู่คนเดียวในป่า ในเขาสองคนสามคนล้วนแล้วตั้งแต่ผู้มีศีลมีธรรมเป็นเครื่องประดับ ย่อมมีความสงบ เย็นใจตลอด อะไรจะมีความสงบเย็นใจเลิศเลอยิ่งกว่าศีลกว่าธรรม ในสามแดนโลกธาตุ นี้ไม่มี

ศีลธรรมจึงเป็นธรรมเครื่องประกันโลกให้มีความสงบร่มเย็น และตายใจกันได้ ตลอดมา ส่วนกิเลสไม่ปรากฏว่ากิเลสตัวใดใครใคร่ใจของกิเลส พอที่จะมาแสดงตน ให้เป็นที่ตายอกตายใจแก่ประชาชนทั้งหลายผู้อยู่ใต้อำนาจของมัน มีตั้งแต่เป็นพินเป็น ไฟเผาไหม้ตลอดมา เพราะฉะนั้นพุทธศาสนากับกิเลสจึงเป็นข้าศึกกัน กิเลสคือข้าศึกใน หัวใจเรา ธรรมเป็นคุณ ธรรมในหัวใจเราเป็นข้าศึกกับกิเลส ชำระซักฟอกออกให้หมด พยายามปฏิบัติตนให้ดี

อดก็อดเถอะ อดด้วยความมีศีลมีธรรมไม่ตาย ประชาชนเขาเลี้ยงดูมานานแสน นาน ตั้งแต่พระพุทธเจ้าของเราปรินิพพานไป ๒,๕๐๐ ปี ก่อนหน้านั้นอีก พระเราได้อาศัยร่มเงาของพุทธศาสนาเลี้ยงชีพตัวเองด้วยอาหารการบริโภคนั้น ได้มาจากประชาชน ที่เขาเคารพเลื่อมใสนำมาถวาย เพราะการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบของตนนั้นแล ไม่ปรากฏว่าพระเจ้าพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบได้อุดอยากขาดแคลนถึงกับร้างวัด พระต้องสึก ออกไป ไม่สึกท้องแห้งตาย ไม่มีใครดูแล ทั้ง ๆ ที่ปฏิบัติศีลธรรมบริสุทธิ์บริบูรณ์อยู่ อย่างนี้ไม่เคยปรากฏในแดนแห่งชาวพุทธเรา ไม่ว่าเมืองใด ๆ เขามีความยินดีที่จะ ส่งเสริมตลอดมาและจะส่งเสริมตลอดไป เราไม่ต้องไปวิตกวิจารณ์กับความเป็นอยู่ปู วายของพระ ไม่ได้เหลือเฟือเหมือนประชาชน

พระพุทธเจ้าสละออกไปแล้วบริหารแปด อโยนุเต ปตฺโต ขึ้นแล้ว จากนั้นก็ บริหาร ๘ แล้วสอนว่า รุกขมูลเสนาสนํ นิสฺสาย ปพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวชิวํ อุตฺสาโห

กรณีโย สถานที่อยู่ที่บำเพ็ญ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านทั้งหลายไปเที่ยวอยู่ตาม รุกขมูลร่มไม้ในป่าในเขา ตามถ้ำเงี้ยวผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ้งลอมฟาง อัปโภกาสอัน เป็นที่เวียงวังสะดวกสบาย จงพากันอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด นี้ ละความเป็นอยู่ปุวายเป็นของพระในครั้งพุทธกาล มีองค์ศาสดาเป็นองค์ประกัน พระองค์ เสด็จออกจากพระราชวังใครตามอุปถัมภ์อุปฐากพระองค์ ในตำรับตำราไม่มี ก็มีแต่ ม้า(กัณฐกะ)กับนายฉันทอำมาตย์เท่านั้นเอง สุดท้ายพระองค์ก็อยู่พระองค์เดียว

ความทุกข์ยากลำบาก ความเป็นกษัตริย์มีความสุขความสบายขนาดไหน เรื่อง อาหารการบริโภคเครื่องบำรุงบำเรอทั้งหลายใครจะเกินกษัตริย์ เสด็จออกจากกษัตริย์ นั้นก็เท่ากับเทวดาตกจากสวรรค์ลงแดนนรกในเวลานั้น สิทธัตถราชกุมารตกจากแดน พระราชวังซึ่งเป็นเหมือนสวรรค์ลงในแดนนรก คือป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ทรงบำเพ็ญ ถึงขั้นสลบไสลอยู่ถึง ๖ ปี นี้ทุกข์ใหม่ ลำบากใหม่ สลบถึงสามหน ถ้าไม่พินต้องตาย ทุกข์หรือไม่ทุกข์

บำเพ็ญอรรธบำเพ็ญธรรมจนได้ตรัสรู้มาเป็นศาสดาสอนโลก เราจะประพฤติ ตามศาสดาจะประพฤติแบบไหน จะประพฤติแบบล้างมือเปิบๆ มันเข้ากับศาสดาไม่ได้ ซึ่งทรงตะเกียกตะกายเหมือนเทวดาตกจากสวรรค์ลงนรก เราจะปีนขึ้นสวรรค์-พรหม โลกทั้งๆ ที่ศีลธรรมไม่มีในใจ มีแต่ความขี้เกียจขี้คร้านเต็มหัวใจ ไม่อยากให้ท่านรักษา ศีลเจริญภาวนา พุทโธ ธัมโม สังโฆ ได้เลย แต่จะเป็นมหาเศรษฐีอรรธธรรมเกินหน้า พระพุทธเจ้า เหยียบหัวพระพุทธเจ้า เหยียบหัวพระสาวกทั้งหลายไป มันเป็นไปไม่ได้ อย่าพากันฝัน ให้เดินตามรอยทางของศาสดาเรา

ท่านทุกข์ยอมทุกข์ ท่านลำบากยอมลำบาก ความลำบากเหล่านี้ท่านว่า ทุกข์สุ สานนุตรี สุขี ทุกข์เสียก่อน ลำบากลำบากขนาดไหน เช่นสลบ เอา สลบไป เมื่อไม่พินจะ ตาย เอา ตายไป แต่พินได้ ตรัสรู้ขึ้นมา นี่เป็นความสุขในภายหลัง หลังจากการฝึก ทรมาณมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว แต่เราจะเอาสุขุสสานนุตรี ทุกข์ จะเอาสุกก่อนห้าม ขายก่อนซื้อ ถึงเวลาจะขายไม่มีใครซื้อ สุกก่อนห้ามเฝ้าพะไปก่อนแล้ว ผลไม้เอามาบ่ม ทั่วๆ ที่ยังไม่แก่แล้วให้มันสุก ทั้งห้ามมันก็ยังไม่ห้าม เอามาบ่มให้มันสุกมันเป็นไป ไม่ได้ เลยฐานะแห่งความนิยมนั้นในโลกสงสาร

เพราะฉะนั้นจึงพากันดำเนินให้เป็นไปตามอรรธตามธรรม ตามความสัตย์ความจริง เราได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอ หาศาสนาใดมาเสมอไม่ได้ แล้ว หาตามอรรธตามธรรม ตามความสัตย์ความจริง อย่าไปหาด้วยความดูถูกเหยียดหยามศาสนานั้นศาสนานี้ เหล่านี้ของใครใคร่ก็รัก พ่อแม่ของเราจะยากจนชั้นแค่นี้ก็ คือ พ่อแม่ของเรา เราเคารพเรารัก ลูกก็ลูกของเรา เรารักเราสงวน ต่างคนต่างรักต่างสงวน

ลูกและพ่อแม่ปู่ย่าตายายของตน นี่เป็นลัทธิของผู้เกี่ยวข้องกันระหว่างพ่อแม่กับลูก ลูกเต้าหลานเหลนจะพั่วพันกันกระทั่งถึงตายไปด้วยกัน ไม่มีทางแยกออก นั่นเป็นสมบัติของแต่ละท่านๆ พ่อใครพ่อแม่ใคร แม่ใครแม่เรา ญาติใครญาติเรา ให้รักหากันไป แต่จุดที่สูงสุดของพ่อแม่ที่นับถือศาสนาเอาธรรมเข้าสู่หัวใจ จะเป็นลูกพ่อใดแม่ใดเข้ามาปฏิบัติตามอรรถตามธรรมแล้วจะเป็นความสง่างามไปตามๆ กันหมด

จึงขอให้ท่านทั้งหลายปฏิบัติตนด้วยความดีงาม อดอยากขาดแคลนโลกนี้เป็นโลกอนิจจัง ไม่มีใครได้ของทิพย์มาตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตายไม่บกพร่องเลย ทั้งๆ ที่อยู่ในท่ามกลางแห่งโลกอนิจจัง เราต้องเจอเหมือนเขา เขาเจอเหมือนเรา ทุกข์ก็ย่อมรับ ทุกข์ด้วยเหตุด้วยผลที่เป็นไปด้วยความดีงาม เอา ทุกข์เกิด ทุกข์เพราะอยู่เฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่มีค่าทุกข์ประเภทนั้น ทุกข์เพื่อหน้าที่การงานที่ชอบ อรรถชอบธรรม เป็นความเป็นอยู่ปุวยสมบูรณ์พูนผลขึ้นเพราะการชวนชวายเป็นทุกข์ก็ตาม เอา พยายามไป ลูกศิษย์ตถาคตต้องเป็นอย่างนั้น ขอให้ท่านทั้งหลายนำไปประพฤติปฏิบัติ

พระเราไม่มีอะไรที่จะเกิน ในแดนพุทธศาสนาพระเป็นอันดับหนึ่งที่จะให้ความสงบรมเย็นแก่ประชาชนทั้งหลายทั่วแดนแห่งชาวพุทธเรา พระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ รักศีลรักธรรม ไปที่ไหนเอาศีลเอาธรรมเข้าเป็นเครื่องประกันชีวิตจิตใจ ตายก็ตายไป แต่ศีลธรรมไม่ยอมปล่อยวาง พระเช่นนี้ผู้เช่นนี้แลเป็นผู้ให้ความสงบรมเย็นแก่ตน อดบ้าง อิ่มบ้างเลยกลายมาเป็นเครื่องประดับตนให้เป็นความสุข ใครมองเห็นก็มีความยิ้มแย้มแจ่มใส อยากกราบอยากไหว้อยากเคารพบูชา ระหว่างประชาชนกับพระเลยเป็นอวัยวะเดียวกันแยกกันไม่ออก เพราะต่างฝ่ายต่างรักต่างเคารพนับถือเมตตาซึ่งกันและกัน

นี่ละศีลธรรมเข้าไปตรงไหน พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบใครจะไม่เคารพบูชา ต้องเคารพบูชา ประชาชนกับพระเมื่อต่างคนต่างเจตนาหวังอรรถหวังธรรม หวังบุญหวังกุศลแล้วเข้ากันได้สนิท ง่ายทีเดียว เพราะฉะนั้นพระเราจึงเป็นผู้จะทรงไว้ซึ่งมรรคซึ่งผลสมบัติอันล้ำค่าตั้งแต่ศีล สมาธิ ปัญญาขึ้นไป ถึงวิชาวิมุตติ พระจะเป็นอันดับหนึ่งที่จะอาจเอื้อมถึงก่อนใคร เพราะหน้าที่การงานว่างไปหมด พวกประชาชนญาติโยมเขาให้ความเป็นอิสระ ให้ประพฤติปฏิบัติเรื่องศีลเรื่องธรรมตามความสะดวกสบาย เขาเลี้ยงดูหมด ที่อยู่ที่อาศัย ปัจจัยไทยทาน สบงจีวร เขานำมาถวาย ไม่อดอยากขาดแคลน เรามีแต่หน้าที่ที่จะปฏิบัติตนให้เป็นพระที่ทรงศีลทรงธรรม ทรงมรรคทรงผล ทรงนิพพาน โดยถ่ายเดียว ทำไม่จะได้

ธรรมะของพระพุทธเจ้าสอนไว้เพื่อมรรคเพื่อผลเพื่อนิพพาน เพื่อความพ้นทุกข์ โดยสิ้นเชิง พระพุทธเจ้าโดยแท้เป็นผู้สอนโลก แล้วจะโกหกโลกได้ที่ตรงไหน สวากขาต

ธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว มีผิดตรงไหน สอนไว้ชอบก็เพื่อจุดลากออกจากความชั่วช้าลามก เพื่อเป็นความดีความดี ให้เป็นความสุขความเจริญ จนกระทั่งถึงความพ้นทุกข์ ล้วนแล้วตั้งแต่ออกจากสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วนี้ทั้งนั้น เมื่อเราปฏิบัติตามนี้แล้ว ทางเดินตรงต่อมรรคต่อผลก็มีอยู่ เดินไปก็เดินตรงไปตามทางสายนี้ แล้วจะปลีกไปไหน ไปลงนรกอเวจีที่ไหนไม่มี

นอกจากผู้มันแก่งกว่าครู เขี่ยบหัวพระพุทธเจ้า เขี่ยบหัวศาสดาไป เขี่ยบหัวศาสดาไปเท่านั้น อวดดีบอวดดีว่าตนเก่งกล้าสามารถไปหลบล้างบาปบุญนรกสวรรค์ว่าไม่มี แต่การสร้างความชั่วช้าลามกเอาไฟเผาตนไม่มีใครเท่า ไปที่ไหนออกหน้าๆ เป็นเบอร์หนึ่ง อันธพาลเบอร์เยี่ยมก็คือคนอันธพาลที่ไม่เชื่อบาปเชื่อบุญ คนนี้เป็นผู้ที่จะจมโดยถ่ายเดียว พระพุทธเจ้าเป็นจอมปราชญ์ฉลาดแหลมคมพระองค์ไม่จม แล้วสอนใครจะให้จมตามธรรมพระพุทธเจ้าไม่เคยมี

เพราะฉะนั้นเชื่อเถิดเชื่อศาสดาองค์เอก เราเชื่อหัวใจเราที่เต็มไปด้วยกิเลสเชื่อมานานแล้วได้ผลประโยชน์อะไรบ้าง ที่นี้มาเชื่อธรรม ทุกข์ยากลำบาก เอา ฝันไปตามอรรถตามธรรม ความสุขความเจริญจะปรากฏประจักษ์กับใจของเรา อย่าไปคอยคิดว่าตายแล้วจะไปสวรรค์ สวรรค์อยู่นั้นอยู่นี้ ใจนั้นแหละเป็นผู้ที่จะสัมผัสสัมพันธ์ เป็นเจ้าของสมบัติคือความดีงามทั้งหลายที่จะได้จากการบำเพ็ญของตน ให้ดูหัวใจ ใจมันเคลื่อนไหวไปมาผิดถูกชั่วดีประการใดให้ดูความเคลื่อนไหวของใจ ถ้าไม่ดีให้รีบแก้ไขตัดแปลง ถ้าดีแล้วก็ให้ส่งเสริมกันให้เป็นความดีความดีต่อไป

มรรคผลไม่เอียง ไม่มีคำว่าลำเอียง บาปก็ไม่เอียง บุญก็ไม่เอียง ใครทำดีได้ดี ใครทำชั่วได้ชั่ว พระพุทธเจ้าสอนไว้โดยถูกต้องแล้วว่าเป็นอกาลิโก ให้ผลได้ทั้งฝ่ายบาปฝ่ายบุญนั้นแหละ ให้เราเลือกเฟ้นเสียให้ดี ปฏิบัติตนให้เป็นคนดีสมชื่อเราเป็นชาวพุทธ ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี อย่าห่างเหินจากอรรถจากธรรม จากวัดจากวา จากครูอาจารย์ที่เป็นที่เชื่อถือและเป็นทีเคารพเลื่อมใส ใจของเราจะชุ่มเย็นไปตามๆ ท่าน ถ้าห่างเหินจากวัดจากวาจากครูอาจารย์ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบผู้ทรงมรรคทรงผลแล้ว จะเป็นไฟเผาหัวอกเจ้าของ แทนมรรคผลนิพพานะ

ให้พากันจดจำให้ดี วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ ธาตุชั้นนี้ก็รู้สึกว่าย่อนลงๆ ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาท่านทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ